

Agricultura in desert

Popa Ionel

Au murit copacii de foame si de sete,
Li s-au ridicat radacinile-n sus,
Dorind sa isi vada frumoasele plete,
Vestede frunze rasarite-n apus.

Un bob de porumb rasadit intr-o glie
Intr-un timp imbecil ne-nteles inteles,
Cam cate avere aduce-mi-ar mie
Atunci cand ales-am ce n-aveam de-ales?

Acesta e omul, stapan peste toate,
Dorindu-si marire, avere si fast,
Mai bine gandi-s-ar, cat inca mai poate,
Ca sufletu-i paine, iar trupul - balast